N.o 72.

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 15. Lutego 1812.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

I. Urządzenia.

Wydział administracyyny. Sekcya I.

O zadzierżawieniu podatku od rzezi mięsa koszernego, przez lud Starozakonny opłacać się winnego.

PREFEKT departamentu Płockiego. Reskryptem z dnia 18. Stycznia r. b. Nro. 929/101 zawiadomił mnie JW. Minister skarbu: iż

1. pobor podatku koszernego w myśl uchwały seymowey z roku z. iuż niepodług rozkładu na familie, lecz w miarę konsummacyi tak, iak prawo seymowe z roku 1809 mieć chce, dziać się będzie i

2. że takowy pobor od dnia 1. Marca r. b. w dzierżawę generalną JJPP. Jozef Wolberg, Mendel Ettinger i Rafael Spira, w trzyletnią dzierżawę wypuszczonym został.

Podaiąc więc w téy mierze nayprzod:
tak wyiątek z ogłoszoney dekretem Nayiaśnieyszego Pana z dnia 23. Grudnia r. z. ustawy seymowey z roku 1811, w słowach:

„Zachowanie podatkow dawnych.
„Nadaley zachowane i wybierane bydź maią tak, iak były przed przeszłém „posiedzeniem seymowém podatki dawne następuiące:
10) „Pobor od rzezi mięsa koszernego niepodług rozkładu na familie, lecz „w miarę konsummacyi"
iako też wyciąg z ogłoszonéy dekretem N. Pana z dnia 24. Marca 1809. r. uchwały seymowey z roku tegoż, stanowiącey tenże podatek, w słowach:

„Pobor od rzezi mięsa koszernego.
Art. 1. „Mieszkancy Xięstwa Warszawskiego wyznania Starozakonnego od 1. „Czerwca 1809 płacić będą podatek od mięsa koszernego."
Art. 2. „Płacić będą od funta mięsa koszernego po groszy polskich 6, od „indyka po złotemu 1, od gęsi po gr. 18, od kury po gr. 10, od pary kurcząt „po gr. 10, a od kaczki po groszy 8."

Art. 3. „Opłata tego podatku nieuwalnia mieszkancow wyznania Starozakon-„nego od złożenia podatkow ogolnych kraiowych, pod ktoreby z innych wzglę-„dow rownie z innemi mieszkancami w kraiu podpadać mogli“
do publiczney mieszkancow departamentu moiey administracyi powierzonego wiadomości, następnie w myśl zlecenia JW. Ministra skarbu wyżey wzmiankowanego, tak dla wiadomości i ostrzeżenia kontrybuentow wyznania Starozakonnego, podatkowi koszernemu podlegaiących, zabespieczenia ich ze strony Rządu na przeciw nadużyciom dzierżawcow, iako też dla zapewnienia dzierżawcom generalnym ze strony władz Rządowych należney pomocy, niemniey zastrzeżenia Rządowi przyzwoitey nad tąż dzierżawą kontrolli, poniższe, wszystkich mieszkancow Starozakonnego wyznania, starszych kahałow, synagog, Rabinow, iako też poddzierżawcow tegoż podatku, oraz Sołtysow, Woytow, Burmistrzow i Podprefektow obowiązuiące, ogłaszam urządzenie.

1. Od dnia 1. Marca r. b. pobor podatku od rzezi mięsa koszernego podług dotychczasowego rozkładu na familie przez respective kassy powiatowe ustaie, lecz od terminu tego, tylko w miarę konsummacyi dziać się będzie.

2. Ztąd iednakże wynika: iż to, co z tegoż podatku aż do ostatniego Lutego r. b. podług dotychczasowego rozkładu od kontrybuentow skarbowi za lata 1809/10 i 1810/11 i 3 kwartały 11/12 przypada, ściągnioném bydź musi; w czém termin 1. Marca r. b. bynaymniey nieprzeszkadza, lecz owszém, że takowe zaległości i po 1. Marca r. b. wniesionemi bydź powinny i iaknayostrzey exekwowane będą.

3. Od 1. Marca r. b. pobor podatku koszernego od szczegolnych kontrybuentow w miarę konsummacyi należyć ma do dzierżawcow wyżey wzmiankowanych i na ich też rzecz tak w miastach, miasteczkach, iako też i wsiach, w ktorych Starozakonni mieszkaią, od wspomionego terminu pobierany będzie.

4. Dla tego też rzeczeni dzierżawcy generalni poborem tegoż podatku na własny swoy koszt administrować będą, bądź to przez własnych swoich poborcow, w imieniu ich czyniących, bądź też przez ustanowionych z ramienia swego poddzierżawcow, ktorym to poborcom lub poddzierżawcom, Woyci i Burmistrze respective wsiow i miast, w ktorych Starozakonni mieszkaią, wszelką ze strony swego urzędu dadź pomoc są obowiązani, skoro do tego będą wezwanemi, a żądanie ich niesprzeciwia się warunkom, w ninieyszém obwieszczeniu umieszczonym.

5. Opłata, iaką ciż dzierżawcy przez swych poborcow, lub ich poddzierżawcy od mięsa, opłacie koszernego podpadaiącego, pobierać maią prawo, oznaczoną iest wyżey umieszczoną uchwałą seymową z roku 1809 to iest:
od funta mięsa koszernego gr. 6, od indyka złt. 1, od gęsi gr. 18, od kury gr. 10, od pary kurcząt gr. 10, od kaczki gr. 8, a oprocz tego, podług warunkow kontraktowych, dla ubogich łby, nogi i wnętrzności bydlęce od wszelkich opłat, wyiąwszy przypadki, gdy Starozakonni na własną i swey familii potrzebę bydło bić będą, wolnemi bydź maią.

6. Więcey nad opłatę wyżey oznaczoną i ustanowioną poborcy, ani poddzierżawcy pod żadnym pretextem ani żądać, ani pobierać niemaią prawa; w czém Woyci i Burmistrze respective wsiow i miast nadużyciow takowych przestrzegać z urzędu swego powinni, a w takowém zdarzeniu natychmiast mnie donieść i wywody słowne, w dowody opatrzone spisawszy, przez Podprefekta, dla ukarania przestępuiącego, przesłać są obowiązanemi

7. Dzierżawcy dla zapewnienia sobie dochodów z wskazaney opłaty, tak co do pobierania takowey od rzeźi mięsa koszernego, iako też by go nigdy niebrakowało, maią wolność żądania w tym celu od rzeźników żydowskich, na wsiach i miastach teraz znayduiących się, należnego zabespieczenia; w czém także potrzebną pomoc udzielać Woytow i Burmistrzow iest obowiązkiem.

8. Ponieważ zaś przez niedostatek rzeźnikow w miastach, lub ich niezamożność, pobor od konsummacyi mięsa koszernego wystawiony bydź mogłby na uszczerbek, który samych dzierżawcow dotyka; przeto wolno iest tymże z swoiey ręki, dla dostarczania mięsa tak koszernego, iako też trefnego, rzeźnikow w miastach i miasteczkach postanawiać, za zezwoleniem iednakże wpierw właściwego powiatowego Podprefekta, który w miarę mieyscowych okoliczności na postanowienie rzzenika pozwoli i razem onego do opłaty podatku patentowego pociągnie.

9. Przy przedaży mięsa koszernego, ma bydź zachowana waga policyyna, a cena tegoż przenosić bynaymniey niema taxy, przez policyą mieyscową ustanowioney, dodawszy do tego opłatę od tegoż mięsa, uchwałą seymową oznaczoną; co gdy dotychczas przy sprzedaży mięsa koszernernego zachowaném niebyło; przeto szczególniey teraz obwiązkiem będzie Woytow i Burmistrzow z urzędu swego nad podobnemi kontrawencyami czuwać, oraz przestępuiących podług zwyczaynych prawideł policyynych należycie karać i wszelką ukrzywdzonym konsumentom na przeciw nadużyciom przedaiących dadź pomoc.

10. Zapasy mięsa koszernego przez rzeźników z strony dzierżawców ustanowionych, dla Starozakonnego ludu utrzymywane nie podpadaią na żaden przypadek iakiemukolwiek bądź zaborowi, ani też za niższą cenę, iak iest ta, ktora na mięso koszerne z doliczeniem opłaty podatkowey wypada, przymuśnie zakupowanemi bydź niemogą; w czém Burmistrze i Woyci z urzędu swego dzierżawców zabespieczać są obowiązani.

11. Ponieważ zaś od dnia 1. Marca r. b. pobor tegoż podatku od konsummacyi dziać się będzie; przeto wszelkie zapasy mięsa koszernego swieżego, solonego, wędzonego, iako też drobie bite, a dopiero w dniu 1. Marca r. b. spożywać się maiące, opłacie podatku na rzecz dzierżawców podlegać powinny; i dla tego też ciż dzierżawcy przez swych poborcow lub też poddzierżawcy maią prawo, za przybraniem Urzędników policyynych, iakiemi są Woyci i Burmistrze, w dniu ostatnim Lutego r. b. rewizyą tak iatek, iako też i mieszkan żydowskich, w celu ściągnienia należney opłaty, przedsięwziąść; w czém żaden z Urzędników policyynych, wyżey wyrażonych, przytomności swoiey i pomocy, w takim razie przynależney, odmawiać niema prawa bez ściągnienia na siebie odpowiedzialności za szkody z tąd dla dzierżawców tegoż podatku wynikaiące. Wszelka iednak urzędowa przystoyność i łagodność przy takowey rewizyi zachowaną bydź powinna.

12. Gdy rzeźnicy, czyli szlachtarze żydowscy w miastach mieszkaią i mieszkać tylko mogą; przeto zostawiona iest wolność dzierżawcom, ich poborcom, bądź też ich poddzierżawcom wysyłania rzezaków licencyonowanych na wsie, celem bicia bydła na konsummacyą żydów tam mieszkaiących. Żaden zaś z rzezakow bez wyraźnego pozwolenia piśmiennego tychże dzierżawców, zawidzianego przez Burmistrza, udadź się na wieś nie iest mocnym; w czém, aby kontrawencye na szkodę dzierżawców i

skarbu popełniane niebyły, respective Woyci i Burmistrze, iako też Sołtysi wsiow dostrzegać ninieyszém są obowiązani.

13. Gdy zaś wszelkie mięso koszerne, bądź szmalec, lub drob bity z zagranicy do kraiu na konsumminacyą ludu Starozakonnego sprowadzane, rownie opłacie podatku koszernego takiey samey, iak wyżey przepisana, podlegaią; przeto w tey mierze rownie Burmistrze i Woyci iako i Urzęda konsumpcyyne, w czém do kogo należy, pomocnemi bydź są obowiązanemi.

14. Żadnemu rzeźnikowi, tak w mieście, iako i na wsi mieszkaiącemu, nie wolno iest dobyć noża szlachtarskiego, poki podatek koszerny dzierżawcom opłacony niezostanie; żaden zaś Rabin i Duchowny odtąd niema i niepowinien bez wiadomości i zezwolenia dzierżawców lub ich poborców, bądź też ich poddzierżawców ani noża szlachtarskiego święcić, ani rzezaka stanowić, lecz owszém na każde żądanie wspomionych poborców, lub też poddzierżawcow od rzezaków przysięgę, na zabespiaczenie dzierżawcom ich rzetelności, odbierać, lub też, gdyby ktory się przeniewierzył, takowemu noż szlachtarski odebrać i onego od szlachtarstwa oddalić są obowiązani.

15. Rownie obowiązkiem iest Rabinów wszystkie śrzodki z strony religii, ktore do zabespieczenia od defraudacyi dzierżawcom w poborze tegoż podatku służyć mogą, bez naymnieyszego oporu i na każde wezwanie przedsiębrać; co ciż dzierżawcy lub poddzierżawcy przedsięwezmą, skoro to ustawom policyynym niesprzeciwia się, dozwalać i w niczém niebydź im przeciwnemi, lecz owszém pomocnemi pod odpowiedzialnością za szkody dzierżawcom z tąd wynikaiące.

16. Defrauduiący opłatę podatku koszernego, podlegaią tym samym karom, ktore w podatku konsumpcyynym z strony skarbu maią mieysce. Rozpoznanie defraudacyi i stanowienie takowych kar, rownie iak w podatku konsumpcyynym należy do właściwey władzy skarbowey; indagacye zaś w tey mierze potrzebne, przez władze policyyne łącznie z Urzędnikami skarbowemi respective mieysca, wyprowadzone na mieyscu bydź powinny.

17. Z kar w takich przypadkach ustanowionych, gdy iedna połowa dla denuncyanta, a druga na szpital respective mieysca, iest warunkiem kontraktowym przeznoczona; przeto stanowię ninieyszém: iż przypadaiące z tąd dochody dla szpitalow mieyskich, do respective kass mieyskich składane bydź maią, ktorych dezygnacye Kassyerowie mieyscy przy extraktach kwartalnych załączać są obowiązanemi, dalsze zaś na rzecz mieyscowych szpitalow zadysponowanie sobie zostawiam. Co zaś do kar na respective szpitale ze wsiow przypadaiących, te składane będą na ręce Podprefekta właściwego powiatu, ktoremu rozdysponowanie takowemi na dobro szpitala lub gminy wedle oddzielney instrukcyi zupełnie zostawiam. Dla czego obowiązani są Burmistrze i Woyci, nietylko z swego urzędu, lecz też z względu dobra miasta i wsi, niemniey domow ubogich wszelkich defraudacyy dostrzegać i w śledzeniu takowych nietylko sami, lecz i za wezwaniem dzierżawcom bydź pomocnemi i bynaymniey się od tego niewymawiać bez ściągnienia na siebie tey od powiedzialności, iaka na Urzędnikow niepełniących swych obowiązkow iest wskazaną.

18. Ponieważ zaś dzierżawcom zastrzeżoném zostało: iż mięso koszerne i drob bity, ani z miasta na wieś, ani z wsi do miasta, ani z miasta do miasta, ani też z wsi na wieś, pod rygorem na defraudacye wskazanym, bez cedułki czyli

zaświadczenia poborcow lub poddzierżawcow, przez Urzędników skarbowych, szczególniey do miast, zawidzianemi bydź maiących, z opłaconego podatku, przewożone bydź niema; przeto nietylko Urzęda skarbowo-konsumcyyne na defraudacye takowe zważać, lecz też Burmistrze, Woyci i Sołtysi po respective miastach i wsiach dopilnować maią, iżby żaden z mieszkanców starozakonnych mięsa lub drobiu na koszer zabitego nieprzewoził, a na przypadek, aby o defraudacyach takowych natychmiast rzeczonych poddzierżawcow i respective władzę skarbową, dla pociągnienia defrauduiących do kar przepisanych, wraz z przyłączeniem należnych dowodów w formie wywodow słownych, zawiadomiali.

19. Gdy zaś także iest dozwolone dzierżawcom tegoż podatku, dla kontrollowania poboru, niespodziane czynić rewizye, za wiadomością iednak i za przybraniem do tego przedmiotu Urzędników policyynych; przeto nietylko Urzędnicy policyyni, iako to Sołtysi i Woyci, wsiow a Burmistrze miast takowych rewizyy wzbraniać niemaią, lecz owszem przy onychże z urzędu swego przytomnemi bydź i nato zważać powinni, aby naywiększa przytém przyzwoitość była zachowaną, oraz ścisłą na to mieć baczność, by też rewizye bez poprzedniczego uwiadomienia władzy mieyscowey i bez przytomności Urzędnikow policyynych niedziały się.

20. Kachały, synagogi lub dominia pod żadnym pozorem opłaty od mięsa koszernego i drobiu na dochod prywatny lub religiyno-gminny, dotychczas pod nazwiskiem zwyczayném krupki pobieraney, z żadnego tytułu podwyższać niemaią prawa.

21. Poddzierżawcom i poborcom podatku koszernego wolno iest mieysca exakcyi tegoż podatku oznaczyć tablicą wystawioną z herbem Xięstwa Warszawskiego i napisem: Exakcya podatku koszernego. Tablice iednak te podpisem i pieczęcią Podprefekta właściwego opatrzone bydź winny, a natenczas mieysca te taką samą względność mieć powinny, iaką maią expedycye podatku skarbowego konsumpcyynego.

Dla czego Burmistrze miast, w ktorych takowe exakcye ustanowione będą, w ulokowaniu onych w tych mieyscach, ktore za naydogodnieysze tak dla zostawać maiących przy tychże exakcyach kass, iako też dla expedycyi i łatwości poboru opłaty będą uznane, przeszkodnemi bydź niemaią, lecz owszem, iako pod protekcyą rządową zostaiącym, pomocnemi bydź powinni.

22. Dzierżawcy, ich poborcy i poddzierżawcy w czynnościach administracyi, manipulacyi podatku koszernego dotyczących się, względnie używania papieru stęplowanego maią bydź w tym samym stanie uważani, iak gdyby tenże podatek w prost przez Officyalistow skarbowych był administrowany, a więc tylko w tych przypadkach, w ktorychby Officyaliści skarbowi papieru stęplowego użyć powinni, ciż dzierżawcy, ich poborcy i poddzierżawcy używać są obowiązani.

23. W koncu zaś dla wiadomości Woytow i Burmistrzow służy: że poborcy rzeczonych dzierżawcow podatku koszernego wylegitymować się przed niemi powinni urzędowém z strony dzierżawcow zaświadczeniem, zawidzianém przez Podprefekta tego powiatu, w ktorym są ustanowieni. Poddzierżawcy zaś, ktorzy przez zawarte z dzierżawcami generalnemi kontrakty do poboru tego podatku w respective mieyscach nabyli prawa, winni się wylegitymować oryginalnemi kontraktami, zatwierdzonemi przez właściwych Podprefektów; inaczey albowiem Burmistrze i Woyci

niew,legitymowanym w sposobie przepisanym poborcom i poddzierżawcom, zastrzeżoney powyższem urządzeniém pomocy ani dodadź, ani nawet opłaty od mięsa koszernego pobierać dozwolić niemaią.

Ninieysze urządzenie, w dzienniku departamentowym umieszczone, przez każdego do rzeczy interessowanego, w czém do kogo należy, pod ścisłą odpowiedzialnością zachowane bydź ma; żeby zaś przynależney wszystkich doszło wiadomości, Burmistrze i Woyci nietylko w zwyczaynym sposobie po gminach, lecz i po bożnicach żydowskich zgromadzonemu starozakonnemu ludowi ogłosić, dokładnie obiaśnić i że się tak stało, przed Pobprefektami udowodnić są obowiązanemi.

Płock, dnia 4. Lutego 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Wydział administracyyny. Sekcya I.

Względem opłaty patentowego podatku przez kupców zagranicznych, na iarmarki do Xięstwa przybywaiących.

PREFKT departamentu Płockiego. Dla zapobieżenia wszelkiemu nieporozumieniu, iakieby przy wydawaniu patentów kupcom i professyonistom, z zagranicy do Xięstwa Warszawskiego na iarmarki przybywaiącym, w skutek wydanego pod dniem 11. Listopada r. z. a przez dziennik departamentowy pod Nrm. 61. ogłoszonego zarządzenia, wyniknąć mogły; niemniey dla zapewnienia skarbu, aby kupcy i professyoniści z zagranicy przybywaiący, dla uniknienia wyższéy opłaty, niewykupowali patentow w mnieyszych miastach, do ostatniego rzędu należących, postanowił JW. Minister skarbu przez reskrypt swoy z dnia 4. Stycznia r. b. Nro. 1339/350

„aby odtąd każdy kupiec lub professyonista Pruski, na iarmarki w „Xięstwo Warszawskie przybywaiący, do opłaty patentowey trzeciego rzędu miast i pierwszey klassy bez względu, czyli „do małego lub wielkiego miasta po wykupienie patentu przybywa, był pociągany.

O zmianie więc w tym sposobie urządzenia mego, w dzienniku departamentowym Nro. 61. zamieszczonego donosząc publiczności, zalecam Burmistrzom miast departamentu mego, aby takowe urzędzenie zwyczaynym sposobem ogłosili, sami zaś, aby do takowego stosowali się, pod odpowiedzialnością za wszelkie z tąd dla skarbu wyniknąć mogące szkody.

W Płocku, dnia 8. Lutego 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Wydział administracyyny. Sekcya I.

O przeznaczeniu pewnych dni do przyymowania podatkow w kassach publicznych.

PREFEKT departamentu Płockiego. Przeznaczywszy urządzeniem mém z dnia 13. Sierpnia r. z. w Numerze dziennika departamentowego 46. umieszczoném, pewne tylko dni w każdym tygodniu do przyymowania podatków przez kassy powiatowe, pospieszam wszelkich obywateli i mieszkanców mego departamentu, ninieyszém ostrzedz: iż urządzenie moie z dnia 10. Listopada r. z. w Numerze dziennika departamentowego 59. umieszczone, bynaymniey tego porządku niezmienia i że tylko następuiące dni, to iest: Poniedziałek, Wtorek, Srzoda i Czwartek, do przyymowania podatków są przeznaczone. Piątek zaś i Sobota zostawione są Kassyerom do ułatwiania swych licznych czynności kassowych.

Ostrzeżenie to, aby powszechnéy doszło wiadomości, Burmistrze i Woyci w właściwych gminach ogłosić i przed Podprefektami udowodnić maią.

W Płocku, dnia 23. Stycznia 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

II. Obwieszczenia.

Jego Królewsko Xiążęcey Mości Pisarz aktowy departamentu Płockiego, w Płocku przy ulicy Warszawskiey, pod liczbą 57 zamieszkały i Kancellaryą utrzymuiący, wyrokiem Trybunału cywilnego Płockiego w dniu 13. Grudnia r. b. zapadłym, do sprzedaży domu i placu w Płocku w rynku starego miasta pod Nrm. 26. leżących, po niegdy Stanisławie Drążewskim pozostałych, na satysfakcyą wierzycieli oddanych, a do nieletnich po tymże pozostałych (których opiekunami JJPP. Agata Drążewska pozostała wdowa matka, i Jan Szenwald, Patron Sądu pokoiu mieyscowego obrani są) należących, przeznaczony, wiadomo czyni: iż wskutek dopełnienia takowey przedaży domu i placu wedle relacyi biegłych 1094 talar. i złotych 2 pol. ocenionych, dzień 2. Kwietnia r. b. do pierwszego przysądzenia, czyli przysądzenia przygotowuiącego przeznacza. O warunkach zaś licytacyynych, iż każdy w Kancellaryi podpisanego Pisarza zainformować się może, uwiadamia.

Płock, dnia 14. Lutego 1812. *T. Gutkowski.*

Sąd Podsędkowski Kryminalny trzech powiatu w departamencie Płockim

Wzywa ninieyszém szanowne władze cywilne, woyskowe i dominialne, aby ſtarozakonnego Izraela Mordkowicza, w dniu 15. Grudnia r. z. w transporcie z Pułtuska do Płocka w wsi Pniewie w wieczor zbiegłego, o wielokrotne kradzieże obwinionego, ktory ma lat 22, wzroſtu wysokiego, twarzy pociągłey, oczu piwnych, nosa dużego, włosow czarnych, długich; na nim kapota barakanowa, ciemna, poszarzana, kamizelka sukienna, czarna, z guzikami żołtemi, zła, boty proſte, złe, kapelusz czarny, okrągły, dobry, za z oczeniem gdziekolwiek sądowi swemu pod ścisłą ſtrażą doſtawić zaleciły.

W Płocku, dnia 13. Stycznia 1812.

J. Cieślinski.

Niżey podpisany Burgrabia przy Sądzie pokoiu powiatu Pułtuskiego, ma honor ninieyszém szanowną uwiadomić publiczność: iż z tradycyi prawnie dopełnioney sprzedawać będzie przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze w dniu 16. Lutego r. b. o godzinie 10tey z rana owce, wełnę i siano w znaczney partyi na gruncie wsi Ponikwi w parafii Rożanskey, powiecie Pułtuskim, departamencie Płockim sytuowaney. Zyczących zatém nabydź sobie takowych effektów na dzień, godzinę i w mieysce wyżey oznaczone ninieyszém zaprasza.

Pułtusk, dnia 3. Lutego 1812.

Swierczewski.

W Kantorze osmym loteryi klaſſyczney Warszawskiey, na ulicy Miſſyonarskiey w domu JP. Ludwika Nrm. 313, i na poczcie doſtać można losów do 2. klaſſy loteryi Drezdenskiey w walorze złt. pol. 37. w Saskiey grubey monecie i do Warszawskiey w walorze złt. pol. 17. w kursuiącym kurancie.

Płock, dnia 13. Lutego 1812.

Kobylinski, Kollektor.

Przeſtroga. W numerze 66. dziennika ninieyszego na ſtronie 3. w wierszu 11. zaszła pomyłka, gdzie należy czytać „w Warszawie d. 9. Liſtopada 1811 zamiaſt 22. Grudnia.“

Dodatek

DODATEK
do Dziennika Departamentowego No. 72.

W Jmieniu Nayiaśnieyszego FREDERYKA AUGUSTA,
Króla Saskiego, Xiążęcia Warszawskiego etc.

TRYBUNAŁ CYWILNY I. instancyi depart. Płockiego wydział II.

Wszém w obec i do wiadomości każdego, do którego należy, podaie ninieyszém: iż stwierdził podział kapitałów niekwestyonowanych, z depozytu byłego Sądu powiatowego Płockiego wypożyczonych, na różnych domostwach i gruntach zabespieczonych, pomiędzy massy depozytowe, z których kapitały takowe wzięte zostały, iako to: 1) Grawe. 2) Arletowicz c. Sawicki. 3) Szembek c. Selek Lewin. 4) Chalinski c. Jozef. 5) Berg. 6) Jan Wierzbowski. 7) Hersz. Golewicz. 8) Abt. 9) Zagrzeiewski czyli Jędrzeiewicz. 10) Fabian Starogrodzki. 11) Jan Rennert. 12) Odmianowski. 13) Izrael Hersz. 14) Selek Moyżesz. 15) Trzcinski c. Pozner. 16) Hasslinger c. Sebrandt. 17) Mortka Salmann c. Lissowski. 18) Pozostałość Glana. 19) Karamella c. Kiwe. 20) Kowalski c. Saramowicz. 21) Dobrowolski c. Kłobuszewski. 22) Załkowski. 23) Mozalff. Massy pupillarne. 24) Maciey Dobrowolski. 25) Seidler. 26) Ludwik Fiszer. 27) Szlegel. 28) Wiśniewski. 29) Jozef Konarzewski. 30) Łukasz Keys. 31) Paciorkiewicz. 32) Julianna Sikorska. 33) Jakob Budzinski. 34) German czyli Maiewski. 35) Jakob Polonowski. 36) Klaus. 37) Marcin Czarnowski. 38) Andrzey Kowalski. 39) Anna Janowska. 40) Stanisław Olewniak. 41) Szmitt 42] Alexander Lendzianowski. Massy szczególne. 43] Jozef Hersz. 44] Abraham Szteyer. 45] Rakowski czyli Eichmann. 46] Wutke. Stwierdziwszy niemniey Trybunał ulokowanie kwoty każdey massie z podziału przypadaiącey na kapitałach podzielonych wierzycieli depozytowych, czyli właścicieli mass depozytu wspomnionego, kwoty takowe w celu wywindykowania i odebrania ich z prawami i prerogatywami wszelkiemi, depozytowi przeciwko dłużnikom swoim służącemi, odstąpić postanowił, i tém koncem osobne cessye dla każdey massy wygotować rozkazał; wzywa zatém Trybunał wszystkich wierzycieli depozytu wspomnionego czyli właścicielów mass wyrażonych, izby do Trybunału niżéy podpisanego iak nayspieszniey zgłosili się; legitymacyą swoią, iako właściciele tych mass, udowodnili; cessye dla nich wygotowane, niemniey prætiosa w depozycie znayduiące się odebrali, a odstąpione im z mocy tych cessyów kwoty naydaley do dnia 1. Stycznia 1813. wywindykowali, lub niedostateczność funduszów im wskazanych udowodnili, gdyż w przypadku przeciwnym, po upłynieniu wspomnionego terminu, ewikcya, na przypadek niedostateczności funduszu zaręczona, upadnie; wtenczas więc wierzyciele wspomnieni sami sobie szkody przypisać będą winni, które dla nich z tego wyniknąć mogą.

Płock dnia 21. Grudnia 1811.

Sendzimir.

Sokołowski, S.

Uwiadomienie z Przestrogą.

Następuiące wexle przez Sarozakonnych N. Cohen i Dawida Landau, kupców w Płocku zamieszkałych na rzecz JPana Ludwika Wilhelma Michelet, kupca z Berlina lub zlecenie maiącego wystawione, iako to: 1. Na 458 talarów w Pruskim kurancie w 1/12 sztukach de dato w Berlinie dnia 25. czyli 26. albolitez 27. Sierpnia 1807 z terminem zapłacenia w Frankfurcie nad Odrą, w czasie iarmarku S. Marcina 1807 lub na każdém innem mieyscu. 2. Na 716 talarów w kurancie w 1/12 sztukach pod tąż samą datą, z terminem zapłacenia na iarmark Reminiscere zwany 1808 w Frankfurcie nad Odrą lub w każdém innem mieyscu. 3. Na 464 talarów 12 śrebrnych czyli dobrych groszy 1/12 sztukach pod tąż datą, do zapłacenia w tymże czasie i mieyscu, lub gdziekolwiek indziey. 4. Na 464 talarów 12 śrebrnych czyli dobrych groszy w 1/12 sztukach pod tąż datą, z terminem opłacenia na iarmark S. Małgorzaty 1808 w Frankfurcie lub na każdém innem mieyscu, zaginęły, czyli raczey potaiemnym sposobem sprzątnione zostały. Ostrzega się zatém każdego, ażeby takowych wexlów nienabywał, albolitez na nie upłaty iakowey nieczynił; albowiem koncem umorzenia onych zwykłe śrzodki prawa przedsięwzięte zostały.

Dan w Warszawie dnia 26. Grudnia 1811.

Antoni Maiewski, Sądu appellacyynego X. W. Adwokat iako pełnomocnik domu handlowego Ludwika Wilhelma Michelet z Berlina.

Anzeige zur Warnung.

Es sind folgende Wechsel abhänden gekommmen, nehmlich Meſs-Sola-Wechsel über 1. 458 Reichs Thaler in Preuſsischem Courant a 1 Rth. de dato Berlin den 25. 26. oder 27. August 1807 zahlbar in der Frankfurter Martini-Meſse 1807 2. 1 dito von 716 Rth. Pr. Cour. 1/12 a 1 Rth. von demselben dato in der Frankfurter Reminiscere-Meſse 1808 zahlbar. 3. 1 dito von 464 Rth. 12 gute Groschen Pr. Cour. 1/12 a 1 Rth. in derselben Meſse zahlbar und 4. 1 dito von 464 Rth. 12 gute Groschen in Pr. Cour. in 1/12 a 1 Rth. in der Margaretha-Meſse 1808 zahlbar, sämmtlich von N. Cohen und Dawid Landau aus Plock im Herzogthum Warschau ordre Lud. W. Michelet in Frankfurt a. d. O. oder aller Orten zahlbar ausgestellt. Es wird daher ein jeder gewarnet, diese Wechsel anzukaufen, oder auf dieselben etwas zu zahlen; da Behufs ihrer Amortisation die in den Gesetzen vorgeschriebenen Maasregeln gehörigen Orts ergriffen worden sind.

Warschau den 26. December 1811.

Anton v. Maiewski, Advocat am Apellations-Gerichte des Herzogthums Warschau als Bevollmächtigter des Handlungshauses B. W. Michelet in Berlin.